

แนะนำหนังสือ: The Power of Half พลังแห่งการแบ่งครึ่ง

ดิญะพร วิสะมิตนันท์¹

DIYAPORN WISAMITANAN

หนังสือเรื่อง The Power of Half พลังแห่งการแบ่งครึ่ง เขียนโดย Kevin และ Hannah Salwen แปลโดย วิไลรัตน์ เอ็มเอี่ยม เป็นหนังสือในชุด Life & Inspiration ลำดับที่ 003 ของสำนักพิมพ์ A Book

เมื่อเห็นหนังสือเล่มนี้ครั้งแรกที่ร้านหนังสือ ดิฉันรู้สึกตกใจในชื่อเรื่อง The Power of Half พลังแห่งการแบ่งครึ่ง ดิฉันเกิดคำถามกับตัวเองว่าพลังแห่งการแบ่งครึ่งคืออะไร ผู้เขียนแบ่งครึ่งอะไร และส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงกับผู้ที่แบ่งครึ่งอย่างไรบ้าง ดิฉันคิดว่ามันคงเป็นหนังสือให้แรงบันดาลใจโดยทั่วไป ที่คงบอกให้ผู้อ่านแบ่งครึ่งสิ่งของที่ตนเองมี น่าจะเป็นหนังสือ how to มองโลกในแง่ดีอย่างที่เห็นตามท้องตลาด แต่เมื่อได้อ่านอย่างตั้งใจ ทำให้รู้ว่าเรื่องนี้ดีกว่านั้น นั่นคือได้เห็นวิถีคิด กระบวนการทำงาน การช่วยเหลือ ร่วมคิด ของสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ยังรวมถึง การต่อสู้กับคำถามของสังคม ความท้อแท้ และสายตาประหลาดๆของเพื่อนฝูงหรือบุคคลภายนอกที่มองครอบครัวนี้

¹อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

The Power of Half เป็นการบันทึกประสบการณ์จริงของครอบครัวหนึ่งในอเมริกา ประกอบไปด้วย พ่อ แม่ ลูกวัยรุ่น 2 คนคือฮันนา และโจเซฟ ซึ่งเป็นครอบครัวที่มีฐานะดี พ่อแม่มีอาชีพการงานที่ดี และช่วยเหลือสังคมตามที่มีโอกาส พวกเขาดำเนินชีวิตตามแบบ American Dream ทั่วไป นั่นคือมีบ้านหลังใหญ่ มีการศึกษา การงานที่ดี จนเมื่อฮันนาเห็นคนไร้บ้านตามสี่แยกตอนที่ครอบครัวของเธออยู่ในรถที่ติดแออัดแน่น เธอเริ่มตั้งคำถามว่า ครอบครัวของเธอจะสามารถช่วยเหลืออะไรคนจนได้บ้าง เนื่องจากครอบครัวของเธอเป็น ครอบครัวประชาธิปไตย ปัญหานี้เลยถูกนำมาพูดคุยกัน เมื่อแม่ของเธอถามว่า หากจะช่วยคนยากจน พวกเราก็สามารถทำได้โดยการขายบ้านและเอาเงินครึ่งหนึ่งไปช่วยการกุศล พวกเราจะเต็มใจหรือเปล่าอย่างไม่น่าเชื่อที่ความคิดนี้ได้รับความเห็นชอบ ทุกคนเลยต้องมาหาวิธีขายบ้าน และคิดกันว่าจะเอาเงินที่ขายบ้านได้ไปช่วยองค์กรไหนและจะช่วยเหลือประเทศอะไร ฟังดูเหมือนจะสวยหรู แต่การขายบ้านไม่ได้ง่ายอย่างที่คิดเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำในอเมริกา รวมทั้งบ้านยังขายไม่ได้ราคาอย่างที่ตั้งใจเอาไว้ เรื่องราวต่อจากนั้นเป็นการแก้ปัญหาและการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัวนี้ที่มุ่งมั่นแบ่งปันตามความเชื่อของครอบครัวตนเอง

ครอบครัวนี้มีทั้งช่วงเวลาสุขทุกข์กับประสบการณ์ครั้งใหญ่ที่ได้เปลี่ยนแปลงความคิดของครอบครัวพวกเขาไปตลอดกาล ไม่ว่าจะเป็นฮันนาที่ต้องเรียนรู้การออกไปพูดต่อหน้าสาธารณะเรื่องโครงการของเธอ และครอบครัวเธอต้องคอยตอบคำถามจากคนรอบข้าง การเสียเพื่อนหรือคนรู้จักที่เคลือบแคลงการกระทำของครอบครัวพวกเธอ ความคิดเรื่องการขายบ้านของเธออาจจะดูสุดขั้วเกินไปสำหรับคนอื่น ๆ ในฐานะคนทั่วไปที่ต้องการแบ่งปันก็สามารถทำได้ง่ายๆ เธอแนะนำว่าเราอาจสละเวลาดูทีวี เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์จากสามชั่วโมงต่อวัน เอาเวลาครึ่งหนึ่งไปบำเพ็ญประโยชน์ ก็ถือเป็นการแบ่งครึ่งแล้ว หรือสละข้าวของที่ตนมีก็ถือเป็นการแบ่งครึ่งได้เหมือนกัน รวมทั้งการหาซื้อเครื่องสำอางเพียงครึ่งเดียวแล้วนำเงินอีกครั้งไปมอบให้องค์กรการกุศล นั่นก็ได้อีกเหมือนกัน

การให้คำจำกัดความ American Dream ใหม่

จากความต้องการแสวงหาทรัพย์สินเพื่อความสะดวกสบายของตนเอง การเลื่อนฐานะ และการเงินด้วยการทำงานอย่างหนัก เรื่องนี้พยายามที่จะตีโจทย์ความฝันแบบอเมริกันใหม่ เสียใหม่ว่านี่เป็นสิ่งที่ดีแล้วหรือ ผู้คนไม่ควรจะเรียนรู้ว่าสามารถหาเงินได้เท่าไร (How much you can get) แต่ควรคิดใหม่ที่เราได้แบ่งปันเพื่อผู้อื่นเท่าไร (How much you can give?) วิธีคิดแบบนี้ทำให้การมองแคตนเอง กลายเป็นการรู้จักเผื่อแผ่ผู้อื่น ผู้คนรู้จักการให้มากขึ้น และตั้งคำถามกับตัวเองมากขึ้นว่าการให้เงินทองเป็นเรื่องเล็กน้อยมากเมื่อเทียบกับการใช้เสีย สละเวลาและแรงกายในการบำเพ็ญประโยชน์ รวมทั้งการสอนลูกหลานให้รู้จักเป็นอาสาสมัคร ตั้งแต่เล็กจะเป็นการบ่มเพาะนิสัยการรู้จักเสียสละของพวกเขา ดังที่อับิเกล บูเร็น นักเขียน คอลัมน์ กล่าวไว้ว่า “ถ้าอยากให้ทั้งสองข้างของลูกๆ ยังติดดินอยู่ จงวางความรับผิดชอบอะไรสักอย่างลงบนทั้งสองข้างของเขาบ้าง” (หน้า 102)

เมื่อครอบครัวซัลเวนต้องย้ายบ้านออกจากบ้านหลังใหญ่ก็ได้พบว่าได้สะสมของที่ไม่ได้ใช้ไว้มากมาย และเมื่อต้องทิ้งของต่างๆ พวกเขาก็รู้สึกว่านอกจากได้ลดขนาดบ้านก็ยังได้ลดขนาดของจำเป็นในชีวิตลงด้วย ความคิดลักษณะนี้เกิดกับผู้คนทั่วไปที่ยิ่งเวลาผ่านไปก็พบว่าตัวเองได้สะสมสิ่งต่างๆ ไว้มากมาย โดยคิดเอาเองว่าวันข้างหน้าจะได้ใช้ หรือสะสมไว้เพื่อมูลค่าเพิ่มในอนาคต และมักพบภายหลังว่าเรามักจะไม่ได้ใช้ของเหล่านั้นและต้องทิ้งมันไปในท้ายที่สุด

การรู้จักขอบคุณผู้อื่น

อันนาได้ให้ความคิดเห็นดีๆ ไว้ว่าในการขอบคุณคนที่ทำให้เราเกิดการเปลี่ยนแปลง เราก็จะเปลี่ยนแปลงเช่นกัน เพราะการที่เราคิดถึงพวกเขาในแง่บวก ก็ทำให้จิตใจเรามีพลัง และรู้จักพลังแห่งการให้ นั่นคือการให้กำลังใจ เรื่องนี้ทำให้ดิฉันนึกถึง The Staff's Appreciation Week ที่มหาวิทยาลัย Pennsylvania State University รัฐเพนซิลวาเนีย อเมริกา โดยในสัปดาห์นี้ที่ตึกกิจการนิสิตจะมีการตั้งโต๊ะพร้อมการ์ดเพื่อให้ผู้ที่สนใจได้เขียนขอบคุณบุคลากรหรืออาจารย์ หากเขียนครบ 5 ใบก็จะได้รับของที่ระลึกเล็กๆ น้อยๆ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ก็จะจัดส่งการ์ดขอบคุณไปให้บุคคลที่ถูกเขียนถึง ดิฉันได้ร่วมโครงการนี้ด้วยและพบว่าหลังจากนั้นประมาณ 1 อาทิตย์บุคคลที่ดิฉันเขียนถึงได้ส่งอีเมลมาเพื่อขอบคุณและกล่าวว่าพวกเขารู้สึกประหลาดใจเพียงใดที่การกระทำเพียงเล็กน้อยของพวกเขามีคนที่ชื่นชมการทำงาน มันทำให้พวกเขาทำงานอย่างมีความสุขมากขึ้นและทำให้วันที่ได้รับการดพวกเขา มีความสุขมาก ดิฉันคิดว่าเมื่อได้เขียนขอบคุณใครบางคน มันทำให้เรามองบุคคลอื่นในแง่บวก และพยายามหาข้อดีของคนนั้นมาเขียน เป็นการเปิดทัศนคติแง่บวกของเรา ในขณะที่ผู้รับซึ่งไม่ได้คิดว่าจะมีคนคิดถึงการกระทำดีเล็กๆ น้อยของเขาก็ดีใจและภูมิใจในตัวเองที่มีคนเห็นสิ่งที่พวกเขาได้ทำ

จากประสบการณ์การใช้ชีวิตและทำงานอาสาสมัครในอเมริกา 1 ปี ดิฉันได้เห็นการทำงานอาสาสมัครของคนอเมริกันทำให้มองเห็นภาพและความคิดของผู้เขียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในสังคมของมหาวิทยาลัยที่นั่น การทำงานอาสาสมัครไม่ใช่กระแส แต่เป็นสิ่งที่ทางมหาวิทยาลัยพยายามส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักศึกษา บุคลากรได้ทำงานบำเพ็ญประโยชน์ใน 1 ปี จะมีสองวันที่บุคลากรและนักศึกษาจะออกไปทำงานอาสาสมัครและมีการประชาสัมพันธ์ในหนังสือพิมพ์ของมหาวิทยาลัยทั้งก่อนวันเริ่มงานและนำภาพภายหลังการทำงานอาสาสมัครมาตีพิมพ์ โดยมี www.volunteer.psu.edu และหนังสือพิมพ์ของมหาวิทยาลัยที่ใช้เป็นพื้นที่ประกาศงานอาสาสมัครภายในมหาวิทยาลัยและพื้นที่ใกล้เคียง ผู้สนใจสามารถไปลงชื่อตามกิจกรรมที่สนใจทำและเลือกเวลาที่ตนเองสะดวก เพราะกิจกรรมอย่างเดียวกันอาจจะจัดหลายช่วงเวลา ข้อดีของเว็บไซต์นี้ก็คือหากในวันทำงานจริงไม่สามารถเข้าร่วมได้ ก็สามารถเข้าไปยกเลิกก่อนวันจริงได้ รวมทั้งก่อนวันทำงานจริงก็จะมีอีเมลแจ้งเป็นระยะเพื่อเตือนผู้ลงชื่อเข้าร่วมกิจกรรม หากกิจกรรมลักษณะนี้ได้นำมาพัฒนาอย่างจริงจังในมหาวิทยาลัยของไทย คงจะเป็นการอำนวยความสะดวกกับผู้ต้องการทำงานอาสาสมัครและผู้ที่ต้องการเป็นอาสาสมัครในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์ของมหาวิทยาลัย Pennsylvania State University มีหลากหลายให้เลือกตามความสนใจ หลายอย่างน่าจะนำมาปรับใช้กับมหาวิทยาลัยของเราได้ เช่น การรณรงค์การแจกถุงพลาสติกในงานแข่งกีฬาเพื่อไม่ให้ภายหลังจบงานเกิดขยะเกลื่อนกลาดทั่วไป การเตรียมของขวัญปีใหม่ให้ผู้สูงอายุและเด็กตามสถานสงเคราะห์ การไปเยี่ยมผู้สูงอายุและทำกิจกรรมร่วมกับพวกเขาเพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและเพื่อให้ชีวิตบั้นปลายของผู้สูงวัยมีความสุข การทำงานพัฒนาเส้นทางในป่า การไปเยี่ยมผู้ป่วยออทิสติกและทำกิจกรรมง่ายๆเช่นระบายสี ปั้น วาดภาพด้วยกัน การบรรจุถุงยังชีพให้คนยากไร้ การเป็นไกด์ตามพิพิธภัณฑ์ต่างๆ

ดิฉันรู้สึกชื่นชมการทำงานของอาสาสมัครที่รู้จักการแบ่งหน้าที่และทำงานให้ลุล่วงไปได้ การทำงานอาสาสมัครทำให้ผู้ทำได้ฝึกทักษะความเป็นผู้นำและการเสียสละเพื่อสังคม ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นที่ทุกคนควรมีเพื่อร่วมกันทำโลกปัจจุบันให้น่าอยู่มากขึ้น